

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 413
20.01.2012

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Mülkiye BİRTANE
Kars Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	- İnsan Hakların İzlenmesi			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	03 Şubat 2012		E. No: 2/321	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
	16		13	14
TBMM				

GENEL GEREKÇE

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 2. maddesinde, "ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin kurallar hükümlülerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefî inanç, millî veya sosyal köken ve siyasî veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulanır" hükmü bulunmaktadır. Ayrıca aynı maddede "ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz" ibaresi yer almaktadır.

Ancak Türkiye Cezaevlerinde yaşanan hak ihlalleri gün geçtikçe derinleşmekte, verilen cezalar hukuksuz uygulamalarla amacını aşmış bulunmaktadır. Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 2. maddesinde belirtilen "hükümlülerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefî inanç, millî veya sosyal köken ve siyasî veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaksızın uygulanır" hükmü açık bir şekilde sürekli ihlal edilmektedir. Bu hüküm özellikle siyasi hükümlü ve tutuklular için yok sayılmakta ve tutukluların en temel insanî haklardan yararlanmaları bile engellenmektedir.

Hükümlü ve tutuklular özellikle ailelerinden uzak yerlerdeki cezaevlerine nakledilmektedir. Bu durumla, ailelere ekonomik sıkıntılar yaşatılırken, Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun da ihlal edilmektedir. Bu uygulama ile tutukluların aileleri ile görüşmesi zorlaşmakta, tutuklunun ruhsal durumunu gözetmek yükümlülüğü yerine getirilmemektedir. Özellikle hükümlülerin, ailelerinin ikamet ettikleri yerlerden yüzlerce kilometre uzağa nakilleri, onların yanında yakınlarını da mağdur etmektedir. Bu uygulama ile "cezanın şahsiliği" ilkesinden çıkılarak ailenin tüm bireylerini kapsayacak bir boyut almasına yol açmaktadır.

Bu gün ne ile suçlandıklarını dahi bilmeyen on binlerce tutuklu ve hükümlü ailelerinden uzakta olup, yakınları ile görüşememektedirler. Nakil için başvurularda bulunmalarına rağmen başvuruları bahane bulunarak reddedilmektedir. Üstelik aradan geçen onca zamana rağmen, çoğunun iddianameleri düzenlenmediğinden yargılamalarına dahi başlanmamıştır. Şu an cezaevlerinde 8 milletvekili, 500'ü aşkın öğrenci, 97 gazeteci, avukatlar, öğretim üyeleri, sivil toplum örgütü temsilcileri ve daha birçok kesimden insan bulunmaktadır. Bu yönüyle de yargının iktidarın kontrolü altında olduğundan şüphemiz kalmamıştır. Bu açıdan şu an binlerce aile mağdur durumdadır. Ailelerinin yaşamakta olduğu illerden çok uzakta bulunan cezaevlerinde kalmakta olan bu insanlar aileleri ile görüş yapma hakkından mahrum bırakılmaktadırlar. Bu yöndeki talepleri ise hiç değerlendirilmemektedir.

Ailelerin yakınlarının tutuklu bulunduğu illere gitmek için maddi olanakları bulunmamakta ve kimileri de yılda bir defa bile gidebilme imkânına sahip değil. Görüş günlerinde gidecekleri ilde kalma koşulları olmadığı için aile fertlerinde ya yalnızca biri görüşe gidebilmekte ya da görüşe gidilmemektedir. Söz konusu uygulama hem tutukluları hem de tutuklu yakınlarını maddi ve manevi olarak zorlarken, en temel hakları bu uygulama ile fiilen engellenmektedir.

Tutuklu ve hükümlülerin sevk taleplerinin zorlaştırılmaması, ailelerin bu konudaki mazeret ve mağduriyetlerinin dikkate alınması, hükümlü ve tutukluların en azından ailelerine en yakın ikamet yerlerindeki ceza ve tutukevlerinde tutulmaları için gerekli koşulların oluşturulması ve bunun yasal düzenlemeler yapılarak hayata geçirilmesi gerekmektedir. Türkiye'de tutukluluk sürelerinin yılları bulduğu düşünüldüğünde bu düzenleme elzemdir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Tutuklu ve hükümlünün yakınlarından uzak illerdeki cezaevlerinde tutulmalarından dolayı, tutuklu ve hükümlünün ve yakınlarının katlanmak zorunda bırakıldıkları maddi ve manevi sıkıntıları ortadan kalkmış olacak; tutuklu ve hükümlünün ruh ve beden sağlığını koruma ve sosyal çevreden soyutlamama yükümlülüğü bu açıdan yerine getirilmiş, tutuklu ve hükümlüler, ulusal ve uluslar arası hukukun tanıdığı en temel insani hakların birinden yararlandırılmış olacaklardır.

Madde 2-Kanunun yürürlük tarihidir.

Madde 3-Kanunun kimler tarafından yürütüleceğini belirtir.

**CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

Madde1- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun “Hapis cezalarının infazında gözetilecek ilkeler” kenar başlıklı 6. maddesinin 1. fıkrasının a bendine “Hükümlü ve tutuklular hakkında uygulanacak ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı; tutuklu ya da hükümlünün eşi, altsoy ve üstsoyu, kardeşleri ya da vasisinin ikametgâhına en yakın yerde bulunan ceza yahut tutukevinde gerçekleştirilir.” ibaresi eklenmiştir.

Madde 2-Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

Madde3-Bu Kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.